

Statsrevisoranmodning

Undersøgelse af statens brug af interne og eksterne kompetencer

Statsrevisorerne og Rigsrevisionen har de senere år afgivet en række beretninger, som på tværs af ministerier indikerer, at statslige myndigheder ikke har de nødvendige interne kompetencer til at løse eller styre indkøb af de opgaver, der hører til myndighedens ansvarsområde. Det gælder særligt opgaveløsning på det juridiske og it-mæssige område.

Det tilkommer hver enkelt statslig myndighed at organisere sig på den mest hensigtsmæssige måde, men ved den interne organisering har de enkelte statslige myndigheder også ansvaret for, at de fornødne kompetencer er til stede. I beretning nr. 20/2013 om statens brug af konsulenter kritiserede Statsrevisorerne således, at statens konsulentkøb stadig kun i få tilfælde var baseret på strategiske og dokumenterede overvejelser om, hvilke typer af opgaver der bedst løses af konsulenter.

Intern opgaveløsning bidrager til at opbygge og fastholde viden og kompetencer i staten, ligesom det bidrager til, at udgifter til ekstern bistand reduceres.

Det er naturligt, at man i nogle tilfælde vælger at anvende ekstern bistand til at løse opgaverne for at få tilgang til specialistkompetencer. På de områder, hvor der vælges indkøb af opgaveløsning er det vigtigt, at man vedvarende har de fornødne kompetencer internt til at sikre forvaltningsmæssig kontrol over opgaveløsningen.

På den baggrund anmoder Statsrevisorerne Rigsrevisionen om at undersøge

- Har statslige myndigheder en hensigtsmæssig brug af henholdsvis interne og eksterne kompetencer på det juridiske og it-mæssige område og andre områder, hvor der er konstateret store problemer med opgavevaretagelsen? Kan der peges på god praksis?

21. februar 2022

J.nr.:21-000950-2
Godkendt på
statsrevisormødet 21.
februar 2022

- Hvilke strategiske og dokumenterede overvejelser har ministerierne gjort sig om fordelingen mellem interne og eksterne kompetencer og brug af konsulentbistand?
- Hvor ligger udfordringerne med at rekruttere og fastholde interne ekspertkompetencer inden for jura og it, fx aflønning? Spiller reglerne for stillingskontrol i praksis ind på valget af organisationsform i it-projekter herunder fordeling mellem fastansatte og konsulenter? Er der forskelle mellem de forskellige it-projekt rolletyper (fx projektleder, programleder, it-arkitekt, projektcontroller, kontraktjurist)?
- Om der på alle ministerområder er en central juridisk enhed, som kan bistå med juridisk sparring på ministerområdet, særligt inden for almindelig forvaltningsret, databeskyttelsesret og kontraktstyring?
- I hvilket omfang anvender statslige myndigheder ekstern juridisk bistand, fx Kammeradvokaten, og hvad der kendetegner disse opgaver?
- Hvor ligger udfordringerne med at rekruttere og fastholde interne ekspertkompetencer inden for jura og it, fx aflønning?
- I hvilket omfang kan mangel på interne kompetencer tilskrives, at kompetencerne er blevet outsourcet?
- I hvilket omfang kan problemer i udvalgte statslige myndigheders opgaveløsning tilskrives utilstrækkelige interne kompetencer eller u hensigtsmæssig brug af ekstern konsulentbistand? Udvælgelsen kan ske ud fra de senere års beretninger og problemer, der er noteret i forbindelse med årsrevisionen.

Baggrund

Der kan bl.a. henvises til følgende beretninger:

Beretning nr. 20/2013 om statens brug af konsulenter

Beretning nr. 15/2009 om statens anvendelse af private konsulenter

Beretning nr. 8/2016 om statens udbud af it-drift og vedligeholdelse

Beretning nr. 19/2016 om regionernes brug af konsulenter

Beretning nr. 7/2019 om sikring af grundvandet mod pesticider

Beretning nr. 15/2020 om forvaltning af tilskud til landbrugere

Beretning nr. 4/2021 om Banedanmarks håndtering af manglen på validatorer

Beretning nr. 22/2018 om udvikling af det nye inddrivelsessystem og tilslutning af fordringshavere

Beretning nr. 5/2021 om Skatteministeriets styring af det nye ejendomsvurderingssystem

Beretning 9/2012 om politiets it-system POLSAG

Ifølge Økonomistyrelsens retningslinjer af 21. januar 2021 om indkøb af juridiske ydelser bør statslige myndigheder som udgangspunkt selv løse juridiske problemstillinger, der hører under den enkelte myndigheds ansvarsområde, som led i den almindelige opgavevaretagelse.

Retningslinjerne berører, hvilke ressourcer og kompetencer som bør være til stede i de forskellige ministerier og statslige myndigheder, og i hvilke tilfælde

det kan være relevant at indhente ekstern juridisk bistand, herunder i hvilke tilfælde der ikke bør indhentes sådan bistand. De enkelte statslige myndigheder bør sørge for at have relevante og tilstrækkelige juridiske kompetencer. Det gælder navnlig, hvor der er tale om tilbagevendende problemstillinger. På alle ministerområder bør der endvidere være en central juridisk enhed, som kan bistå med juridisk sparring på ministerområdet, særligt inden for almindelig forvaltningsret og databeskyttelsesret.